

DIRECTIVA 2009/125/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 21 octombrie 2009

de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic

(reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European [\(1\)](#),

hotărând în conformitate cu procedura stabilită la articolul 251 din tratat [\(2\)](#),

întrucât:

- (1) Directiva 2005/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2005 de stabilire a unui cadru pentru fixarea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele consumatoare de energie [\(3\)](#) a fost modificată în mod substanțial. Deoarece urmează să îi fie aduse și alte modificări, care se limitează strict la extinderea domeniului de aplicare a respectivei directive pentru a include toate produsele cu impact energetic, directiva în cauză ar trebui să fie reformată în interesul clarității.
- (2) Neconcordanțele dintre actele cu putere de lege sau măsurile administrative adoptate de statele membre în materie de proiectare ecologică a produselor cu impact energetic pot crea bariere în calea schimburilor comerciale și denatura concurența în Comunitate și pot avea astfel un impact direct asupra stabilirii și funcționării pieței interne. Armonizarea legislațiilor naționale este singurul mijloc de a preîntâmpina apariția unor astfel de bariere în calea schimburilor comerciale și a concurenței nelocale. Extinderea domeniului de aplicare la toate produsele cu impact energetic asigură posibilitatea armonizării la nivel comunitar a cerințelor de proiectare ecologică pentru toate produsele cu impact energetic semnificative.
- (3) Produsele cu impact energetic au o pondere importantă în consumul de resurse naturale și de energie la nivelul Comunității. Acestea prezintă și alte forme importante de impact asupra mediului. Pentru marea majoritate a categoriilor de produse disponibile pe piața comunitară, pot fi observate grade foarte diferite de impact asupra mediului, deși produsele prezintă performanțe funcționale similare. În interesul dezvoltării durabile, ar trebui încurajată ameliorarea continuă a impactului general al acestor produse asupra mediului, în special prin identificarea surselor majore de

impact negativ asupra mediului și evitarea transferului de poluare, atunci când respectiva ameliorare nu presupune costuri excesive.

- (4) Numeroase produse cu impact energetic au un potențial de ameliorare semnificativ în vederea reducerii impactului asupra mediului și a economisirii de energie printr-o mai bună proiectare, ceea ce conduce, de asemenea, la economii pentru întreprinderi și pentru utilizatorii finali. Pe lângă produsele care utilizează, produc, transferă sau măsoară energia, anumite produse cu impact energetic, inclusiv produsele utilizate în construcții, cum ar fi ferestrele și materialele izolante, sau produsele care utilizează apa, cum ar fi duzele dușurilor sau robinetele, ar putea, de asemenea, contribui în timpul utilizării la realizarea de importante economii de energie.
- (5) Proiectarea ecologică a produselor este un factor esențial în strategia comunitară privind politica integrată a produselor. Ca abordare preventivă, destinată să optimizeze performanțele de mediu ale produselor simultan cu păstrarea funcționalității acestora, aceasta oferă noi și reale posibilități pentru producători, pentru consumatori și pentru întreaga societate.
- (6) Sporirea eficienței energetice – printre opțiunile disponibile fiind și utilizarea mai eficientă a energiei electrice la nivelul consumatorilor finali – este privită ca având o contribuție substanțială la atingerea țintelor de emisii de gaze cu efect de seră în Comunitate. Cererea de energie electrică reprezintă categoria energetică cu cea mai rapidă creștere la consumatorul final și se estimează că va crește în următorii 20 până la 30 de ani, în absența unei acțiuni politice care să contracareze această tendință. Este posibilă o reducere semnificativă a consumului de energie, după cum sugerează Comisia în Programul european privind schimbările climatice (ECCP). Schimbările climatice reprezintă una dintre prioritățile celui de Al șaselea program comunitar de măsuri pentru mediu, instituit prin Decizia nr. 1600/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului (4). Economia de energie reprezintă cel mai eficient mijloc, din punct de vedere al costurilor, de a spori siguranța aprovizionării și de a reduce dependența de importuri. În consecință, ar trebui să se adopte o serie de ținte și măsuri colaterale în materie.
- (7) Ar trebui să se acționeze în faza de proiectare a produselor cu impact energetic, deoarece se pare că în acest stadiu este determinat gradul de poluare pe durata ciclului de viață a produsului și sunt angajate cele mai multe dintre costurile asociate.
- (8) Ar trebui să se stabilească un cadru coerent de aplicare a cerințelor comunitare în materie de proiectare ecologică pentru produse cu impact energetic cu scopul de a asigura libera circulație a acelor produse care sunt conforme cu cerințele respective și de a îmbunătăți impactul lor general asupra mediului. Astfel de cerințe comunitare ar trebui să respecte principiile concurenței loiale și ale comerțului internațional.
- (9) Cerințele în materie de proiectare ecologică ar trebui stabilite ținând seama de obiectivele și prioritățile celui de Al șaselea program comunitar de măsuri pentru mediu, cuprinzând, după caz, obiective aplicabile ale strategiilor tematice relevante din acest program.
- (10) Prezenta directivă urmărește să atingă un înalt nivel de protecție a mediului prin reducerea potențialului impact asupra mediului al produselor cu impact energetic, care în cele din urmă va fi benefic pentru consumatori și alți utilizatori finali. Dezvoltarea durabilă necesită, de asemenea, examinarea adecvată a impactului social, economic și asupra sănătății al măsurilor vizate. Ameliorarea randamentului

energetic al produselor, precum și a eficienței resurselor, contribuie la siguranța aprovizionării cu energie și la reducerea cererii de resurse naturale, care constituie condiții prealabile ale activității economice sănătoase și, în consecință, ale dezvoltării durabile.

- (11) Un stat membru care consideră necesară menținerea dispozițiilor de drept intern cu justificarea unor necesități majore legate de protecția mediului sau introducerea unor dispoziții noi bazate pe dovezi științifice noi legate de protecția mediului cu justificarea unei probleme specifice statului membru respectiv apărută după adoptarea măsurii de punere în aplicare corespunzătoare, poate să o facă în condițiile stabilite la articolul 95 alineatele (4), (5) și (6) din tratat, care prevede notificarea prealabilă a Comisiei și aprobarea acesteia.
- (12) În scopul maximizării beneficiilor de mediu printr-o proiectare optimizată, poate fi necesar ca utilizatorii să fie informați asupra performanțelor de mediu și caracteristicilor produselor cu impact energetic și să fie consiliați cu privire la un mod ecologic de folosire a acestora.
- (13) Abordarea stabilită în Comunicarea Comisiei din 18 iunie 2003 intitulată „Politica integrată a produselor – Dezvoltarea unei gândiri asupra mediului înconjurător bazată pe ciclul de viață”, care constituie un element inovator major al celui de Al șaselea program comunitar de măsuri pentru mediu, urmărește să reducă impactul produselor asupra mediului de-a lungul întregului lor ciclu de viață, inclusiv în etapele de selectare și utilizare a materiilor prime, în fabricare, ambalare, transport și distribuție, instalare și întreținere, utilizare și la sfârșitul vieții. Luarea în considerare în faza de proiectare a impactului unui produs asupra mediului de-a lungul întregului său ciclu de viață are un mare potențial pentru a facilita ameliorarea performanței de mediu într-un mod eficient din punct de vedere al costurilor, inclusiv în ceea ce privește eficientizarea utilizării resurselor și materialelor, contribuind astfel la îndeplinirea obiectivelor Strategiei tematice privind utilizarea durabilă a resurselor naturale. Ar trebui să existe suficientă flexibilitate pentru a face posibilă integrarea acestui factor în proiectul produsului, ținând totodată seama de considerațiile tehnice, funcționale și economice.
- (14) Deși este de dorit o abordare cuprinzătoare a performanței de mediu, ar trebui ca la adoptarea unui plan de lucru reducerea gazelor cu efect de seră prin creșterea randamentului energetic să fie considerată un obiectiv de mediu prioritar.
- (15) Poate fi necesară și justificată stabilirea unor cerințe specifice și cuantificate în materie de proiectare ecologică pentru unele produse sau caracteristici ecologice, pentru a garanta că impactul lor asupra mediului este redus la minimum. Dată fiind nevoia urgentă de a contribui la realizarea angajamentelor din cadrul Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și fără să aducă atingere abordării integrate promovate în prezenta directivă, ar trebui acordată o anumită prioritate acelor măsuri cu potențial mare de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră la costuri coborâte. Astfel de măsuri pot, de asemenea, contribui la folosirea durabilă a resurselor și constituie o contribuție majoră la cadrul de 10 ani al programelor pentru o producție și un consum durabile aprobat în cadrul Summitului Mondial privind Dezvoltarea Durabilă de la Johannesburg din 26 august-4 septembrie 2002.
- (16) Acolo unde este cazul și ca principiu general, consumul de energie al produselor cu

impact energetic în regim de veghe (stand-by) sau oprit ar trebui redus la minimum necesar pentru funcționarea lor corectă.

- (17) Odată luate ca referință cele mai performante produse sau tehnologii de pe piață, inclusiv de pe piețele internaționale, nivelul cerințelor în materie de proiectare ecologică ar trebui stabilit pe baza analizelor tehnice, economice și de mediu. Flexibilitatea în metoda de stabilire a nivelului cerințelor poate facilita o ameliorare rapidă a performanței de mediu. Părțile interesate ar trebui să fie consultate și să coopereze activ la această analiză. Fixarea unor măsuri obligatorii necesită consultarea adecvată a părților implicate. O astfel de consultare poate evidenția necesitatea unei introduceri etapizate sau a unor dispoziții tranzitorii. Introducerea unor obiective intermediare mărește predictibilitatea politicii, permite acomodarea ciclurilor de dezvoltare a produsului și facilitează planificarea pe termen lung pentru părțile interesate.
- (18) Ar trebui acordată prioritate măsurilor alternative, precum autoreglementarea din sector, în cazul în care o asemenea măsură este susceptibilă să genereze obiective strategice pe o cale mai rapidă sau mai puțin costisitoare decât cerințele obligatorii. Măsurile legislative pot fi necesare atunci când forțele pieței nu reușesc să evolueze în direcția corectă sau la o viteză acceptabilă.
- (19) Autoreglementarea, inclusiv acordurile voluntare oferite ca angajamente unilaterale de către sectorul de producție respectiv, poate asigura progresul rapid datorită punerii în aplicare imediate și eficiente din punct de vedere al costurilor și permite adaptarea flexibilă și adecvată la opțiunile tehnice și sensibilitățile pieței.
- (20) Pentru evaluarea acordurilor voluntare sau a altor măsuri de autoreglementare prezentate ca alternative la măsurile de punere în aplicare, ar trebui să fie disponibile informații cel puțin despre următoarele aspecte: libera participare, valoarea adăugată, reprezentativitate, obiective cuantificate și eșalonate pe etape, implicarea societății civile, monitorizare și raportare, eficiență din punct de vedere al costurilor a administrării inițiativei de autoreglementare, precum și durabilitate.
- (21) Comunicarea Comisiei din 17 februarie 2002, intitulată „Acordurile de mediu la nivel comunitar din cadrul Planului de acțiune pentru simplificarea și ameliorarea mediului de reglementare” poate furniza orientări utile pentru a evalua autoreglementarea din sector în contextul prezentei directive.
- (22) Prezenta directivă ar trebui, de asemenea, să încurajeze integrarea proiectării ecologice în întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri) și firme foarte mici. O astfel de integrare poate fi facilitată de larga disponibilitate a informațiilor referitoare la durabilitatea produselor lor și accesul ușor la acestea.
- (23) Produsele cu impact energetic conforme cu cerințele în materie de proiectare ecologică stabilite în măsurile de punere în aplicare a prezentei directive ar trebui să poarte marcajul „CE” și informațiile asociate, pentru a avea posibilitatea să fie introduse pe piața internă și să circule liber. Pentru a reduce impactul asupra mediului al produselor cu impact energetic reglementate și a asigura concurența loială, este necesară aplicarea strictă a măsurilor de punere în aplicare.
- (24) Atunci când elaborează măsurile de punere în aplicare și planul de lucru, Comisia ar trebui să consulte reprezentanții statelor membre, precum și părțile interesate implicate în grupa de produse, cum sunt sectorul de producție, inclusiv IMM-urile și industria meșteșugărească, sindicatele, comercianții, detaaliștii, importatorii,

- grupurile de protecție a mediului și organizațiile de consumatori.
- (25) Atunci când elaborează măsurile de punere în aplicare, Comisia ar trebui, de asemenea, să ia în considerare legislația internă existentă în materie de mediu, în special referitoare la substanțele toxice, despre care statele membre au arătat că ele consideră că ar trebui păstrată, fără să reducă nivelurile de protecție existente și justificate în statele membre.
- (26) Este necesar să se acorde atenție modulelor și normelor destinate folosirii în directivele de armonizare tehnică stabilite prin Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor [\(5\)](#).
- (27) Autoritățile de supraveghere ar trebui să facă schimb de informații despre dispozițiile prevăzute în domeniul de aplicare a prezentei directive în vederea optimizării supravegherii pieței, ținând seama de Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor [\(6\)](#). Această cooperare ar trebui să folosească la maxim mijloacele electronice de comunicare și programele comunitare relevante. Ar trebui facilitat schimbul de informații despre performanța de mediu pe durata ciclului de viață și despre realizarea unor soluții de proiectare. Acumularea și difuzarea cunoștințelor generate în efortul de proiectare ecologică al producătorilor reprezintă unul dintre beneficiile esențiale ale prezentei directive.
- (28) Un organism competent este, de regulă, un organism public sau privat desemnat de autoritățile publice și care prezintă garanțiile necesare de imparțialitate și disponibilitate a expertizei tehnice necesare pentru verificarea produsului din punct de vedere al conformității acestuia cu măsurile de punere în aplicare relevante.
- (29) Luând act de importanța evitării neconformității, statele membre ar trebui să se asigure că mijloacele necesare pentru supravegherea eficientă a pieței sunt disponibile.
- (30) În ceea ce privește formarea și informarea în materie de proiectare ecologică în cazul IMM-urilor, poate fi oportun să se țină seama de activitățile complementare.
- (31) Este în interesul funcționării pieței interne să existe standarde care au fost armonizate la nivel comunitar. Odată ce trimiterea la un astfel de standard a fost publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, conformitatea cu aceasta ar trebui să dea naștere prezumției de conformitate cu cerințele corespunzătoare stabilite în măsurile de aplicare adoptate în temeiul prezentei directive, deși ar trebui permise și alte mijloace de demonstrare a acestei conformități.
- (32) Unul dintre principalele roluri ale standardelor armonizate ar trebui să fie acela de a ajuta producătorii să execute măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul prezentei directive. Astfel de standarde pot fi esențiale în stabilirea metodelor de măsurare și încercare. În cazul cerințelor generale în materie de proiectare ecologică, standardele armonizate pot contribui în mod considerabil la orientarea producătorilor cu privire la stabilirea profilului ecologic al produselor lor în conformitate cu cerințele măsurii de punere în aplicare corespunzătoare. Aceste standarde ar trebui să indice clar relația dintre clauzele lor și cerințele vizate. Scopul standardelor armonizate nu ar trebui să fie fixarea unor limite pentru caracteristicile de mediu.
- (33) În sensul definițiilor folosite în prezenta directivă, este utilă trimiterea la standardele

internaționale relevante, precum ISO 14040.

- (34) Prezenta directivă este în conformitate cu anumite principii de aplicare a noii abordări din Rezoluția Consiliului din 7 mai 1985 privind o nouă abordare a armonizării tehnice și a standardizării [\(7\)](#) și a modului de a face trimitere la standardele europene armonizate. Rezoluția Consiliului din 28 octombrie 1999 privind rolul standardizării în Europa [\(8\)](#) a recomandat Comisiei să examineze dacă principiul Noii Abordări poate sau nu să fie extins la sectoare încă nereglementate ca mijloc de ameliorare și simplificare a legislației atunci când este posibil.
- (35) Prezenta directivă vine în completarea instrumentelor comunitare existente, precum Directiva 92/75/CEE a Consiliului din 22 septembrie 1992 privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse la aparatele de uz casnic [\(9\)](#), Regulamentul (CE) nr. 1980/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iulie 2000 privind sistemul comunitar revizuit de acordare a etichetei ecologice [\(10\)](#), Directiva 2002/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) [\(11\)](#), Directiva 2002/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice [\(12\)](#) și Directiva 2006/121/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 de modificare a Directivei 67/548/CEE a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase pentru a o adapta la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) și de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice [\(13\)](#) și Regulamentul (CE) nr. 106/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind programul comunitar de etichetare în materie de eficiență energetică a echipamentelor de birou [\(14\)](#). Sinergia între prezenta directivă și instrumentele comunitare existente ar trebui să contribuie la creșterea impacturilor respective și la formularea unor cerințe coerente pentru a fi aplicate de către producători.
- (36) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei [\(15\)](#).
- (37) Comisia ar trebui să fie împuternicită, în special, să modifice sau să abroge Directivele 92/42/CEE [\(16\)](#) și 96/57/CE [\(17\)](#) ale Consiliului, și 2000/55/CE [\(18\)](#) a Parlamentului European și a Consiliului. Această modificare sau abrogare trebuie să fie adoptată în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (38) De asemenea, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte măsuri de punere în aplicare care stabilesc cerințe în materie de proiectare ecologică pentru anumite produse cu impact energetic, inclusiv introducerea unor măsuri de punere în aplicare în perioada de tranziție și inclusiv, după caz, prevederi privind echilibrarea diverselor aspecte legate de mediu. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acestora cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie să fie adoptate în

conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

- (39) Pe baza experienței acumulate prin aplicarea prezentei directive, a Directivei 2005/32/CE și a măsurilor de punere în aplicare, Comisia ar trebui să revizuiască funcționarea, metodele și eficiența prezentei directive și să evalueze adecvarea extinderii domeniului de aplicare dincolo de produsele cu impact energetic. În cadrul respectiv, Comisia ar trebui să consulte reprezentanții statelor membre, precum și părțile interesate implicate.
- (40) Statele membre ar trebui să stabilească sancțiunile aplicabile în eventualitatea încălcării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive. Aceste sancțiuni ar trebui să fie eficiente, proporționate și de descurajare.
- (41) Deoarece obiectivul prezentei directive și anume asigurarea funcționării pieței interne prin introducerea obligației ca produsele să atingă un nivel corespunzător de performanță de mediu nu poate fi realizat în mod satisfăcător de statele membre individuale și, în consecință, date fiind dimensiunile și efectele, acesta poate să fie mai bine realizat la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut în articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (42) Obligația de a transpune prezenta directivă în legislația națională se limitează la dispozițiile care constituie o modificare de fond în raport cu Directiva 2005/32/CE. Obligația de a transpune dispozițiile nemodificate decurge din Directiva 2005/32/CE.
- (43) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în legislația națională a directivelor menționate de anexa IX partea B.
- (44) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional pentru o legiferare mai bună (19), statele membre sunt încurajate să elaboreze, în interes propriu și în interesul Comunității, propriile tabele care, pe cât posibil, să ilustreze corelația între directive și măsurile de transpunere și să le publice,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă instituie un cadru pentru stabilirea cerințelor comunitare în materie de proiectare ecologică pentru produsele cu impact energetic, în scopul asigurării liberei circulații a acestor produse pe piața internă.
- (2) Prezenta directivă prevede stabilirea cerințelor pe care trebuie să le îndeplinească produsele cu impact energetic reglementate prin măsurile de punere în aplicare pentru a fi introduse pe piața internă și/sau puse în funcțiune. Aceasta contribuie la dezvoltarea durabilă prin creșterea eficienței energetice și a nivelului de protecție a mediului, contribuind totodată la creșterea siguranței alimentării cu energie.

(3) Prezenta directivă nu se aplică pentru mijloacele de transport destinate persoanelor și bunurilor.

(4) Prezenta directivă și măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul acesteia nu aduc atingere legislației comunitare în materie de gestionare a deșeurilor și legislației comunitare privind substanțele chimice, inclusiv legislația privind gazele fluorurate cu efect de seră.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „produs cu impact energetic” („produs”) înseamnă orice bun care are un impact asupra consumului de energie în timpul utilizării sale și care este introdus pe piață și/sau pus în funcțiune și include piese destinate încorporării în produse cu impact energetic reglementate de prezenta directivă care sunt introduse pe piață și/sau puse în funcțiune ca piese izolate pentru utilizatori finali și a căror performanță de mediu poate fi evaluată separat;
2. „componente și subansambluri” înseamnă piese destinate încorporării în produse și care nu sunt introduse pe piață și/sau puse în funcțiune ca piese izolate pentru utilizatori finali sau a căror performanță de mediu nu poate fi evaluată separat;
3. „măsurile de punere în aplicare” înseamnă dispozițiile adoptate în temeiul prezentei directive de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele definite sau pentru caracteristicile de mediu ale acestora;
4. „introducere pe piață” înseamnă punerea la dispoziție a unui produs pentru prima dată pe piața comunitară în vederea distribuirii sau folosirii acestuia în cadrul Comunității fie contra cost, fie gratuit și indiferent de tehnica de vânzare;
5. „punere în funcțiune” înseamnă folosirea pentru prima dată a unui produs pentru scopul prevăzut de către un utilizator final din Comunitate;
6. „producător” înseamnă persoana fizică sau juridică care produce produse reglementate de prezenta directivă și este răspunzătoare de conformitatea acestora cu prezenta directivă în vederea introducerii lor pe piață și/sau punerii în funcțiune în numele producătorului sau al mărcii sale comerciale ori în uzul propriu al producătorului. În absența unui producător în sensul definiției de la prima teză sau al unui importator în sensul definiției de la punctul 8, este considerată producător orice persoană fizică sau juridică care introduce pe piață și/sau pune în funcțiune produse reglementate de prezenta directivă;
7. „reprezentant autorizat” înseamnă orice persoană fizică sau juridică rezidentă în Comunitate care a primit din partea producătorului un mandat scris să îndeplinească în numele acestuia toate sau o parte din obligațiile și formalitățile legate de prezenta directivă;
8. „importator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică rezidentă în Comunitate care, în cadrul activității sale profesionale, introduce pe piața comunitară un produs dintr-o țară terță;

9. „materiale” înseamnă toate materialele folosite pe durata ciclului de viață al unui produs;
10. „proiectarea produsului” înseamnă setul de procese care transformă cerințele legale, tehnice, de securitate, funcționale, de piață sau de alt tip pentru un produs în specificații tehnice pe care acesta trebuie să le îndeplinească;
11. „caracteristică de mediu” înseamnă un element sau o funcțiune a unui produs care poate interacționa cu mediul pe durata ciclului de viață al acestuia;
12. „impact asupra mediului” înseamnă orice modificare adusă mediului provenită, în întregime sau parțial, de la un produs pe durata ciclului de viață al acestuia;
13. „ciclu de viață” înseamnă stadiile consecutive și interdependente ale unui produs de la folosirea materiei prime până la eliminarea finală a acestuia;
14. „refolosire” înseamnă orice operație prin care un produs sau componentele sale, ajungând la sfârșitul primei utilizări, sunt folosite pentru același scop pentru care au fost concepute, inclusiv folosirea continuată a unui produs care este returnat la un punct de colectare, un distribuitor, o întreprindere de reciclare sau un producător, precum și re folosirea unui produs în urma recondiționării;
15. „reciclare” înseamnă prelucrarea într-un proces de producție a deșeurilor în scopul inițial sau în alte scopuri, dar exclusiv recuperarea energiei;
16. „recuperarea energiei” înseamnă folosirea deșeurilor combustibile ca mijloace de generare a energiei prin incinerare directă cu sau fără alte deșeuri, dar cu recuperarea căldurii;
17. „recuperare” înseamnă oricare dintre operațiile aplicabile prevăzute în anexa II B din Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile [\(20\)](#);
18. „deșeu” înseamnă orice substanță sau obiect din categoriile stabilite în anexa I la Directiva 2006/12/CE pe care deținătorul îl elimină sau intenționează ori este obligat să îl elimine;
19. „deșeu periculos” înseamnă orice deșeu care este reglementat de articolul 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase [\(21\)](#);
20. „profil ecologic” înseamnă o descriere, în conformitate cu măsura de punere în aplicare relevantă în cazul unui produs, a intrărilor și ieșirilor (precum materiale, emisii și deșeuri) asociate cu un produs pe durata ciclului său de viață care sunt semnificative din punctul de vedere al impactului asupra mediului și sunt exprimate în cantități fizice care pot fi măsurate;
21. „performanță de mediu” a unui produs înseamnă rezultatele gestionării de către producător a caracteristicilor de mediu ale produsului, reflectate în documentația sa tehnică;
22. „ameliorarea performanței de mediu” înseamnă procesul de consolidare a performanței de mediu a unui produs de-a lungul generațiilor succesive, însă nu neapărat pentru toate caracteristicile de mediu ale produsului în același timp;
23. „proiectare ecologică” înseamnă integrarea caracteristicilor de mediu în proiectarea unui produs, în scopul îmbunătățirii performanței de mediu pe durata întregului ciclu de viață;
24. „cerință în materie de proiectare ecologică” înseamnă orice cerință legată de un produs sau de proiectare a unui produs, destinată să îi îmbunătățească performanța de mediu

sau orice cerință de furnizare a unor informații cu privire la caracteristicile de mediu ale unui produs;

25. „cerință generală în materie de proiectare ecologică” înseamnă orice cerință în materie de proiectare ecologică bazată pe întregul profil ecologic al unui produs fără a fixa valori limită pentru anumite caracteristici de mediu;
26. „cerință specifică în materie de proiectare ecologică” înseamnă o cerință în materie de proiectare ecologică cuantificată și măsurabilă, legată de o anumită caracteristică de mediu a unui produs, cum ar fi consumul de energie în timpul utilizării calculat pentru o unitate dată de randament util;
27. „standard armonizat” înseamnă o specificație tehnică adoptată de un organism de standardizare recunoscut, în cadrul unui mandat din partea Comisiei, în conformitate cu procedura stabilită de Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice [\(22\)](#) în scopul elaborării unei cerințe europene, conformitatea cu acesta nefiind imperativă.

Articolul 3

Introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune

- (1) Statele membre iau toate măsurile adecvate pentru a se asigura că produsele reglementate de măsurile de punere în aplicare pot fi introduse pe piață și/sau puse în funcțiune numai dacă sunt conforme cu aceste măsuri și poartă marcajul CE în conformitate cu articolul 5.
- (2) Statele membre desemnează autoritățile responsabile pentru supravegherea pieței. Ele iau măsuri ca aceste autorități să dețină și să exercite competențele necesare pentru a lua măsurile adecvate obligatorii pentru acestea în temeiul prezentei directive. Statele membre definesc sarcinile, competențele și normele de organizare ale autorităților competente care au dreptul:
 - (a) să organizeze verificările adecvate ale conformității produsului la scară adecvată și să oblige producătorul sau reprezentantul său autorizat să retragă produsele neconforme de pe piață în conformitate cu articolul 7;
 - (b) să solicite părților în cauză să furnizeze toate informațiile necesare, astfel cum se specifică în măsurile de punere în aplicare;
 - (c) să ia mostre de produse și să le supună verificărilor de conformitate.
- (3) Statele membre informează Comisia cu privire la rezultatele supravegherii pieței și, după caz, Comisia transmite aceste informații celorlalte state membre.
- (4) Statele membre garantează consumatorilor și altor părți interesate posibilitatea de a prezenta autorităților competente observații asupra conformității produsului.

Articolul 4

Răspunderea importatorului

În cazul în care producătorul nu este rezident în Comunitate și în absența unui reprezentant autorizat, importatorul are următoarele obligații:

- (a) de a se asigura că produsul introdus pe piață sau pus în funcțiune se conformează prezentei directive și măsurii de punere în aplicare relevante; și
- (b) de a păstra și a face disponibile declarația de conformitate și documentația tehnică.

Articolul 5

Marcajul și declarația de conformitate CE

(1) Înainte de introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune a unui produs reglementat de măsurile de punere în aplicare, se aplică un marcaj CE și se emite o declarație de conformitate CE prin care producătorul sau reprezentantul său autorizat garantează și declară faptul că produsul se conformează tuturor dispozițiilor relevante ale măsurilor de punere în aplicare corespunzătoare.

(2) Marcajul CE constă în inițialele „CE”, astfel cum sunt prezentate în anexa III.

(3) Declarația de conformitate CE conține elementele specificate la anexa VI și face trimitere la măsura de punere în aplicare corespunzătoare.

(4) Este interzisă aplicarea pe un produs de marcaje susceptibile de a induce în eroare utilizatorii prin asociere cu înțelesul sau forma marcajului CE.

(5) Statele membre pot cere ca informațiile furnizate în temeiul anexei I partea 2 să fie în limba (limbile) lor oficială (oficiale) atunci când produsul ajunge la utilizatorul final.

Statele membre autorizează, de asemenea, furnizarea acestor informații în una sau mai multe limbi oficiale ale Comunității.

În aplicarea primului paragraf, statele membre iau în considerare în special următoarele:

- (a) dacă informațiile pot fi furnizate prin simboluri armonizate sau coduri recunoscute sau alte măsuri; și
- (b) tipul de utilizator anticipat pentru produs și natura informațiilor care urmează să fie furnizate.

Articolul 6

Libera circulație

(1) Statele membre nu interzic, nu restricționează și nu împiedică, pentru motive legate de cerințe în materie de proiectare ecologică referitoare la parametrii de proiectare

ecologică menționați la anexa I partea 1 și cuprinși în măsura de punere în aplicare relevantă, introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune pe teritoriul lor a unui produs care se conformează tuturor dispozițiilor relevante ale măsurii de punere în aplicare corespunzătoare și care poartă marcajul CE în conformitate cu articolul 5.

(2) Statele membre nu interzic, nu restricționează și nu împiedică introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune pe teritoriul lor a unui produs care poartă marcajul CE în conformitate cu articolul 5, pentru motive legate de cerințele în materie de proiectare ecologică referitoare la acei parametri de proiectare ecologică menționați în anexa I partea 1 pentru care măsura de punere în aplicare relevantă prevede că nu este necesară nicio cerință în materie de proiectare ecologică.

(3) Statele membre nu împiedică expunerea, de exemplu la târguri comerciale, expoziții și demonstrații, a produselor care nu sunt conforme cu măsurile de punere în aplicare relevante, cu condiția de a exista o indicație vizibilă că acestea nu pot fi introduse pe piață și/sau puse în funcțiune până când acestea nu se conformează.

Articolul 7

Clauza de salvagardare

(1) În cazul în care un stat membru constată că un produs care poartă marcajul CE menționat la articolul 5 și folosit în conformitate cu utilizarea prevăzută nu este conform cu toate prevederile relevante din măsura de punere în aplicare corespunzătoare, producătorul sau reprezentantul său autorizat au obligația de a aduce produsul la conformitate cu dispozițiile cuprinse în respectiva măsură de punere în aplicare și/sau cu marcajul CE și să pună capăt nerespectării în condițiile impuse de statul membru.

În cazul în care există suficiente dovezi că un produs ar putea fi neconform, statul membru ia măsurile necesare care, în funcție de severitatea neconformității, pot să meargă până la interzicerea introducerii pe piață a produsului până când se stabilește conformitatea.

În cazul în care neconformitatea continuă, statul membru ia decizia de a restricționa sau de a interzice introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a produsului vizat sau se asigură că acesta este retras de pe piață.

În cazul interzicerii sau al retragerii de pe piață, Comisia și alte state membre sunt informate de îndată.

(2) Orice decizie a unui stat membru luată în temeiul prezentei directive, care restricționează sau interzice introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune a unui produs, enunță motivele pe care se întemeiază.

O astfel de decizie este notificată fără întârziere părții implicate, care este, în același timp, informată asupra căilor de atac de care dispune în temeiul dreptului intern în vigoare în statul membru respectiv și asupra termenelor în care se poate introduce recursul.

(3) Statele membre informează de îndată Comisia și celelalte state membre asupra oricărei decizii luate în temeiul alineatului (1), indicând motivele și în special dacă neconformitatea se datorează:

- (a) neîndeplinirii cerințelor din măsura de punere în aplicare relevantă;
- (b) aplicării incorecte a standardelor armonizate menționate la articolul 10 alineatul (2);
- (c) lacunelor din standardele armonizate menționate la articolul 10 alineatul (2).

(4) Comisia inițiază, fără întârziere, consultări cu părțile implicate și poate recurge la avizul tehnic al unor experți externi independenți.

În urma consultării, Comisia informează de îndată statul membru care a luat decizia și celelalte state membre asupra punctului său de vedere.

În cazul în care Comisia consideră că decizia este nejustificată, informează de îndată statele membre în consecință.

(5) În cazul în care decizia menționată la alineatul (1) din prezentul articol se întemeiază pe o lacună a unui standard armonizat, Comisia inițiază de îndată procedura stabilită la articolul 10 alineatele (2), (3) și (4). Comisia informează, în același timp, comitetul menționat la articolul 19 alineatul (1).

(6) Statele membre și Comisia iau măsurile necesare pentru a garanta confidențialitatea cu privire la informațiile furnizate în timpul procedurii, în cazul în care acest lucru se justifică.

(7) Deciziile luate de statele membre în temeiul prezentului articol se publică de o manieră transparentă.

(8) Avizul Comisiei privind aceste decizii se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 8

Evaluarea conformității

(1) Înainte de a introduce pe piață și/sau a pune în funcțiune un produs reglementat de măsurile de punere în aplicare, producătorul sau reprezentantul său autorizat asigură efectuarea unei evaluări a conformității produsului cu toate cerințele relevante din măsura de punere în aplicare relevantă.

(2) Procedurile de evaluare a conformității se specifică în măsurile de punere în aplicare și permit producătorului să aleagă între controlul intern al proiectării stabilit în anexa IV la prezenta directivă și sistemul de management stabilit în anexa V la prezenta directivă. Atunci când există o justificare temeinică și proporțională cu riscul, procedura de evaluare a conformității se alege dintre modulele relevante descrise în anexa II la Decizia nr. 768/2008/CE.

Atunci când un stat membru are indicii solide despre o neconformitate probabilă a unui produs, statul membru respectiv publică, în cel mai scurt timp, o evaluare motivată a conformității produsului, evaluare care poate fi efectuată de un organism competent, permițând, dacă este cazul, aplicarea unei măsuri de corecție în timp util.

În cazul în care un produs reglementat de măsurile de punere în aplicare este proiectat de o organizație înregistrată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 761/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2001 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management ecologic și audit (EMAS) [\(23\)](#) și funcția de proiectare face obiectul înregistrării, se presupune că sistemul de management al organizației este conform cu cerințele din anexa V la prezenta directivă.

În cazul în care un produs reglementat de măsurile de punere în aplicare este proiectat de o organizație având un sistem de management care cuprinde funcția de proiectare și care este aplicat în conformitate cu standardele armonizate ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, se presupune că acest sistem de management este conform cu cerințele corespunzătoare din anexa V.

(3) După introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a unui produs reglementat de măsurile de punere în aplicare, producătorul sau reprezentantul său autorizat păstrează documentele relevante privind evaluarea conformității efectuată și declarațiile de conformitate disponibile pentru inspecție de către statele membre pentru o perioadă de 10 ani de la data la care a fost fabricat ultimul produs de acest tip.

Documentele relevante sunt puse la dispoziție în termen de 10 zile de la primirea unei solicitări din partea autorității competente a unui stat membru.

(4) Documentele privind evaluarea conformității și declarația de conformitate CE menționate la articolul 5 se redactează într-una din limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii Europene.

Articolul 9

Prezumția de conformitate

(1) Statele membre consideră că un produs care poartă marcajul CE menționat la articolul 5 este conform cu toate dispozițiile relevante cuprinse în măsurile de punere în aplicare corespunzătoare.

(2) Statele membre consideră un produs căruia i s-au aplicat standardele armonizate ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene ca fiind conform cu toate cerințele relevante din măsura de punere în aplicare corespunzătoare la care se raportează astfel de standarde.

(3) Se presupune că produsele cărora li s-a acordat eticheta ecologică a Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1980/2000 sunt conforme cu cerințele în materie de proiectare ecologică din măsura de punere în aplicare relevantă, în măsura în care eticheta ecologică respectă aceste cerințe.

(4) În sensul prezumției de conformitate în contextul prezentei directive, Comisia, hotărând în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 19 alineatul (2), poate stabili că alte etichete ecologice îndeplinesc condiții echivalente etichetei ecologice a Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1980/2000. Se presupune că produsele cărora le-au fost acordate astfel de alte etichete ecologice sunt conforme cu cerințele în materie de proiectare ecologică din măsura de punere în aplicare relevantă, în măsura în care eticheta ecologică respectă aceste cerințe.

Articolul 10

Standarde armonizate

(1) Statele membre se asigură, în măsura în care acest lucru este posibil, că sunt luate măsurile adecvate pentru a face posibilă consultarea părților interesate la nivel național asupra procesului de elaborare și monitorizare a standardelor armonizate.

(2) Atunci când un stat membru sau Comisia consideră că standardele armonizate a căror aplicare se presupune că satisface dispozițiile specifice ale unei măsuri de punere în aplicare corespunzătoare nu satisfac pe deplin acele dispoziții, statul membru respectiv sau Comisia informează în acest sens comitetul permanent înființat prin articolul 5 din Directiva 98/34/CE, prezentând motivele. Comitetul își dă avizul în regim de urgență.

(3) Având în vedere avizul comitetului, Comisia decide să publice, să nu publice, să publice cu restricții, să mențină sau să retragă trimiterile la standardele armonizate vizate din Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(4) Comisia informează organismul european de standardizare și, după caz, emite un nou mandat în vederea revizuirii standardelor armonizate respective.

Articolul 11

Cerințe pentru componente și subsambluri

Măsurile de punere în aplicare pot să oblige producătorii sau reprezentanții autorizați ai acestora care introduc pe piață și/sau pun în funcțiune componente și subsambluri să furnizeze producătorului unui produs reglementat de măsurile de punere în aplicare

informațiile relevante privind compoziția materialelor, precum și consumurile de energie, materiale și/sau resurse ale acestor componente și subansambluri.

Articolul 12

Cooperarea administrativă și schimbul de informații

(1) Statele membre se asigură că se iau măsurile adecvate pentru a încuraja autoritățile responsabile pentru punerea în aplicare a prezentei directive să coopereze între ele și să schimbe informații, atât între ele, cât și cu Comisia, în scopul de a contribui la funcționarea prezentei directive și în special la aplicarea articolului 7.

Cooperarea administrativă și schimbul de informații folosesc la maxim mijloacele electronice de comunicare și pot fi sprijinite de programele comunitare relevante.

Statele membre informează Comisia cu privire la autoritățile responsabile pentru aducerea la îndeplinire a prezentei directive.

(2) Natura exactă și structura schimbului de informații între Comisie și statele membre se hotărăște în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 19 alineatul (2).

(3) Comisia ia măsurile adecvate pentru a încuraja și contribui la cooperarea între statele membre menționată la prezentul articol.

Articolul 13

Întreprinderi mici și mijlocii

(1) În contextul programelor de care pot beneficia întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) și firmele foarte mici, Comisia ține seama de inițiativele care ajută IMM-urile și firmele foarte mici să integreze caracteristicile de mediu, inclusiv randamentul energetic, atunci când își proiectează produsele.

(2) Dispozițiile de punere în aplicare pot fi însoțite de orientări privind particularitățile IMM-urilor care își desfășoară activitatea în sectorul produsului vizat. Dacă este necesar și în conformitate cu alineatul (1), Comisia poate furniza materiale specializate suplimentare pentru a facilita aplicarea prezentei directive de către IMM-uri.

(3) Statele membre se asigură, în special prin consolidarea rețelelor și structurilor de sprijin, că încurajează IMM-urile și firmele foarte mici să adopte o abordare ecologică încă din faza de proiectare a produselor și să se adapteze la viitoarea legislație europeană.

Articolul 14

Informații pentru consumatori

În conformitate cu dispoziția de aplicare relevantă, producătorii se asigură, în forma pe care o consideră adecvată, că furnizează consumatorilor de produse următoarele:

- (a) informațiile necesare despre rolul pe care îl pot avea aceștia în folosirea durabilă a produsului; și
- (b) profilul ecologic al produsului și beneficiile proiectării ecologice, în cazul în care măsurile de punere în aplicare solicită aceasta.

Articolul 15

Măsuri de punere în aplicare

(1) În cazul în care un produs îndeplinește criteriile enumerate la alineatul (2) din prezentul articol, acesta este reglementat de o dispoziție de punere în aplicare sau de o măsură de autoreglementare în conformitate cu alineatul (3) litera (b) din prezentul articol. Aceste dispoziții de punere în aplicare destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 19 alineatul (3).

(2) Criteriile menționate la alineatul (1) sunt următoarele:

- (a) produsul reprezintă un volum semnificativ de vânzări și schimburi comerciale, cu titlu indicativ peste 200 000 de unități anual în cadrul Comunității, conform celor mai recente cifre disponibile;
- (b) luând în considerare cantitățile introduse pe piață și/sau puse în funcțiune, produsul are un impact semnificativ asupra mediului în cadrul Comunității în sensul priorităților comunitare strategice stabilite de Decizia nr. 1600/2002/CE; și
- (c) produsul prezintă un potențial semnificativ de ameliorare în ceea ce privește impactul asupra mediului fără să antreneze costuri excesive, ținând seama în special de:
 - (i) absența unei alte legislații comunitare relevante sau de eșecul forțelor pieței de a rezolva problema în mod adecvat; și
 - (ii) o mare disparitate între performanțele de mediu ale produselor disponibile pe piață și care au o funcționalitate echivalentă.

(3) La elaborarea unui proiect de măsură de punere în aplicare, Comisia ține seama de opiniile exprimate de comitetul menționat la articolul 19 alineatul (1), precum și de:

- (a) prioritățile comunitare de mediu, cum ar fi cele stabilite de Decizia nr. 1600/2002/CE sau de Programul European al Comisiei în domeniul schimbărilor climatice; și
- (b) legislația comunitară și măsurile de autoreglementare relevante, precum acordurile voluntare prin care, în urma unei evaluări în conformitate cu articolul 17, se apreciază că pot fi realizate obiectivele strategice mai rapid sau mai puțin costisitor decât cerințele obligatorii.

(4) La elaborarea proiectului unei dispoziții de punere în aplicare, Comisia:

- (a) ia în considerare ciclul de viață al produsului și toate caracteristicile sale de mediu semnificative, inter alia, randamentul energetic. Gradul de detaliu al analizei caracteristicilor de mediu și al potențialului de ameliorare al acestora este proporțional cu semnificația lor. Adoptarea cerințelor în materie de proiectare ecologică privind caracteristicile de mediu semnificative ale unui produs nu trebuie să fie întârziată nejustificat de incertitudinile legate de alte caracteristici;
- (b) efectuează o evaluare care ia în considerare impactul asupra mediului, consumatorilor și producătorilor, inclusiv IMM-uri, în termeni de competitivitate, inclusiv în legătură cu piețele din afara Comunității, inovație, acces pe piață și costuri și beneficii;
- (c) ține seama de legislația internă de mediu pe care statele membre o consideră relevantă;
- (d) procedează la consultarea corespunzătoare a părților interesate;
- (e) elaborează un memorandum explicativ al proiectului de măsură de punere în aplicare pe baza evaluării menționate la litera (b); și
- (f) fixează data (datele) de punere în aplicare, orice dispoziții sau perioade tranzitorii sau eşalonate pe etape, ținând seama în special de posibilele impacturi asupra IMM-urilor sau unor grupe specifice de produse fabricate cu precădere de IMM-uri.

(5) Măsurile de punere în aplicare îndeplinesc toate criteriile următoare:

- (a) nu există impact negativ semnificativ asupra funcționalității produsului din perspectiva utilizatorului;
- (b) nu sunt afectate negativ sănătatea, securitatea și mediul;
- (c) nu există impact negativ semnificativ asupra consumatorilor, în special în ceea ce privește prețul de cumpărare și costurile legate de ciclul de viață al produsului;
- (d) nu există impact negativ semnificativ asupra competitivității sectorului de producție;
- (e) în principiu, fixarea unei cerințe în materie de proiectare ecologică nu impune producătorilor, pe cale de consecință, introducerea unei tehnologii brevetate; și
- (f) producătorilor nu li se impune nicio sarcină administrativă excesivă.

(6) Măsurile de punere în aplicare stabilesc cerințele în materie de proiectare ecologică în conformitate cu anexa I și/sau anexa II.

Cerințele specifice în materie de proiectare ecologică se introduc pentru caracteristici de mediu selectate, care au un impact semnificativ asupra mediului.

Măsurile de punere în aplicare pot, de asemenea, să stabilească faptul că nicio cerință în materie de proiectare ecologică nu este necesară pentru anumiți parametri specificați menționați în anexa I partea 1.

(7) Cerințele se formulează astfel încât să garanteze că autoritățile de supraveghere a pieței pot să verifice conformitatea produsului cu cerințele cuprinse în măsura de punere în aplicare. Măsura de punere în aplicare precizează dacă verificarea poate fi efectuată direct pe produs sau pe baza documentației tehnice.

(8) Măsurile de punere în aplicare cuprind elementele enumerate în anexa VII.

(9) Studiile și analizele relevante folosite de Comisie la elaborarea măsurilor de punere în aplicare trebuie puse la dispoziția publicului, ținând seama în special de ușurința accesului și utilizarea în cazul unor IMM-uri interesate.

(10) Atunci când este oportun, o măsură de punere în aplicare care stabilește cerințe de proiectare ecologică conține dispoziții privind echilibrarea diverselor aspecte legate de mediu. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 19 alineatul (3).

Articolul 16

Planul de lucru

(1) În conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 15 și în urma consultării forumului consultativ menționat la articolul 18, Comisia stabilește, până la 21 octombrie 2011, un plan de lucru care este dat publicității.

Planul de lucru stabilește pentru următorii trei ani o listă orientativă de grupe de produse care sunt considerate prioritare pentru adoptarea măsurilor de punere în aplicare.

Planul de lucru este modificat periodic de Comisie în urma consultării forumului consultativ.

(2) Cu toate acestea, în perioada de tranziție, în timp ce se elaborează primul plan de lucru menționat la alineatul (1) din prezentul articol și în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 15 și în urma consultării forumului consultativ, Comisia introduce prin anticipare, după caz:

- (a) măsuri de punere în aplicare începând cu acele produse care au fost identificate de ECCP ca având un potențial mare de reducere necostisitoare a emisiilor de gaze cu efect de seră, cum ar fi echipamentele de încălzire și de încălzire a apei, sistemele cu motoare electrice, iluminatul din sectoarele casnic și terțiar, aparate de uz casnic, echipamente de birou din sectoarele casnic și terțiar, aparatura electronică pentru public și sistemele IVC (încălzire, ventilație și climatizare); și
- (b) o măsură de punere în aplicare separată care să reducă pierderile în regimul de veghe (stand-by) pentru o grupă de produse.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 19 alineatul (3).

Articolul 17

Autoreglementare

Acordurile voluntare sau alte măsuri de autoreglementare prezentate ca alternative la măsurile de punere în aplicare în contextul prezentei directive sunt evaluate cel puțin pe baza anexei VIII.

Articolul 18

Forumul consultativ

Comisia se asigură că, în desfășurarea activităților sale, respectă, pentru fiecare măsură de punere în aplicare, o participare echilibrată a reprezentanților statelor membre și a tuturor părților interesate care au legătură cu produsul sau grupa de produse în cauză, cum sunt sectorul de producție, inclusiv IMM-urile și industria meșteșugărească, sindicatele, comercianții, detailiștii, importatorii, grupurile de protecție a mediului și organizațiile de consumatori. Părțile contribuie în special la definirea și la revizuirea măsurilor de punere în aplicare, la examinarea eficienței mecanismelor de supraveghere a pieței înființate și la evaluarea acordurilor voluntare și a altor măsuri de autoreglementare. Părțile se reunesc în cadrul unui forum consultativ. Regulamentul de procedură al forumului este stabilit de Comisie.

Articolul 19

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile de la articolul 8 din aceasta.

Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 20

Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile prevăzute sunt efective, proporționale și de descurajare, ținând seama de gradul de neconformitate și numărul de unități de produse neconforme introduse pe piața comunitară. Comisiei îi sunt notificate aceste dispoziții de către statele membre până la 20 noiembrie 2010 și, în cel mai scurt timp, orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 21

Revizuire

Până în 2012, Comisia evaluează eficiența prezentei directive și a măsurilor sale de punere în aplicare, inclusiv, printre altele:

- (a) metodologia pentru identificarea și acoperirea parametrilor de mediu semnificativi, cum ar fi eficiența resurselor, ținând seama de întregul ciclu de viață al produselor;
- (b) pragul măsurilor de punere în aplicare;
- (c) mecanismele de supraveghere a pieței; și
- (d) orice măsură de autoreglementare relevantă stimulată.

În urma acestei revizuirii și având în vedere în special experiența referitoare la domeniul de aplicare extins al prezentei directive, Comisia evaluează în mod special oportunitatea extinderii domeniului de aplicare al directivei la produsele fără impact energetic, în vederea reducerii semnificative a impactului asupra mediului pe durata întregului ciclu de viață al produselor, în urma consultării forumului consultativ menționat la articolul 18 și, după caz, prezintă propuneri Parlamentului European și Consiliului pentru modificarea prezentei directive.

Articolul 22

Confidențialitate

Cerințele privind furnizarea de informații menționate la articolul 11 și în anexa I partea 2, de către producător și/sau reprezentantul său autorizat, sunt proporționale și țin seama de confidențialitatea legitimă a informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.

Articolul 23

Transpunere

(1) Statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru respectarea articolelor 1-9, 11, 14, 15 și 20 și a anexelor I-V, VII și VIII până la 20 noiembrie 2010. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor dispoziții.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Actele includ, de asemenea, o declarație conform căreia trimiterile la directiva abrogată prin prezenta directivă, existente în actele cu putere de lege și actele administrative, se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre decid modalitatea de efectuare a trimiterilor și a respectivei declarații.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 24

Abrogare

Directiva 2005/32/CE, astfel cum a fost modificată de Directiva menționată în anexa IX partea A se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în legislația națională a directivelor indicate în anexa IX partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se consideră ca trimiteri la prezenta directivă și se interpretează în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa X.

Articolul 25

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 26

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 21 octombrie 2009.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BUZEK

Pentru Consiliu

Președintele

C. MALMSTRÖM

(1) [JO C 100, 30.4.2009, p. 120.](#)

(2) Avizul Parlamentului European din 24 aprilie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 24 septembrie 2009.

- (3) [JO L 191, 22.7.2005, p. 29.](#)
- (4) [JO L 242, 10.9.2002, p. 1.](#)
- (5) [JO L 218, 13.8.2008, p. 82.](#)
- (6) [JO L 218, 13.8.2008, p. 30.](#)
- (7) [JO C 136, 4.6.1985, p. 1.](#)
- (8) [JO C 141, 19.5.2000, p. 1.](#)
- (9) [JO L 297, 13.10.1992, p. 16.](#)
- (10) [JO L 237, 21.9.2000, p. 1.](#)
- (11) [JO L 37, 13.2.2003, p. 24.](#)
- (12) [JO L 37, 13.2.2003, p. 19.](#)
- (13) [JO L 396, 30.12.2006, p. 1.](#)
- (14) [JO L 39, 13.2.2008, p. 1.](#)
- (15) [JO L 184, 17.7.1999, p. 23.](#)
- (16) [JO L 167, 22.6.1992, p. 17.](#)
- (17) [JO L 236, 18.9.1996, p. 36.](#)
- (18) [JO L 279, 1.11.2000, p. 33.](#)
- (19) [JO C 321, 31.12.2003, p. 1.](#)
- (20) [JO L 114, 27.4.2006, p. 9.](#)
- (21) [JO L 377, 31.12.1991, p. 20.](#)
- (22) [JO L 204, 21.7.1998, p. 37.](#)
- (23) [JO L 114, 24.4.2001, p. 1.](#)

Metoda de stabilire a cerințelor generale în materie de proiectare ecologică

[menționată la articolul 15 alineatul (6)]

Cerințele generale în materie de proiectare ecologică au scopul de a îmbunătăți performanța ecologică a produselor, axându-se pe caracteristicile de mediu semnificative ale acestora, fără să stabilească valori limită. Metoda menționată în prezenta anexă trebuie să se aplice atunci când nu este oportună stabilirea unor valori limită pentru grupa de produse supusă examinării. La elaborarea proiectului unei măsuri de punere în aplicare ce urmează să fie prezentat comitetului menționat la articolul 19 alineatul (1), Comisia trebuie să identifice caracteristicile de mediu semnificative care trebuie să fie precizate în măsura de punere în aplicare.

La elaborarea măsurilor de punere în aplicare de stabilire a cerințelor generale de proiectare ecologică în temeiul articolului 15, Comisia trebuie să identifice, în funcție de produsul reglementat de măsura de punere în aplicare, parametrii relevanți de proiectare ecologică dintre cei enumerați în partea 1, cerințele în materie de furnizare a informațiilor dintre cele enumerate în partea 2 și cerințele aplicabile producătorului enumerate în partea 3.

Partea 1. Parametri de proiectare ecologică pentru produse

1.1. În măsura în care se referă la proiectarea produsului, trebuie să se identifice acele caracteristici de mediu semnificative privind următoarele faze ale ciclului de viață al produsului:

- (a) alegerea și utilizarea materiei prime;
- (b) fabricare;
- (c) ambalare, transport și distribuție;
- (d) instalare și întreținere;
- (e) utilizare; și
- (f) sfârșitul vieții, semnificând starea unui produs ajuns la termenul primei utilizări până la eliminarea finală.

1.2. Pentru fiecare fază, trebuie evaluate următoarele caracteristici de mediu, după caz:

- (a) consumul prevăzut de materiale, energie și alte resurse, cum ar fi apa dulce;
- (b) emisiile anticipate, în aer, apă sau sol;
- (c) poluarea anticipată, prin efecte fizice, cum ar fi zgomotul, vibrațiile, radiațiile, câmpurile electromagnetice;
- (d) generarea de deșeuri prevăzută; și
- (e) posibilități de refolosire, reciclare și recuperare a materialelor și/sau a energiei, luând în considerare Directiva 2002/96/CE.

1.3. În mod deosebit, următorii parametri, completați cu alții, după caz, trebuie să fie folosiți în special pentru a evalua potențialul de ameliorare a caracteristicilor de mediu menționate la punctul 1.2:

- (a) greutatea și volumul produsului;
- (b) folosirea materialelor rezultate din activități de reciclare;
- (c) consumul de energie, apă și alte resurse pe durata ciclului de viață;
- (d) folosirea substanțelor clasificate ca periculoase pentru sănătate și/sau mediu în conformitate cu Directiva 67/548/CEE a Consiliului din 27 iunie 1967 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (1) și luând în considerare legislația în materie de comercializare și folosire a unor substanțe specifice, cum ar fi Directiva Consiliului 76/769/CEE din 27 iulie 1976 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la restricțiile privind introducerea pe piață și utilizarea anumitor substanțe și preparate periculoase (2) sau Directiva 2002/95/CE;
- (e) cantitatea și natura consumabilelor necesare pentru o funcționare și o întreținere corespunzătoare;
- (f) refolosirea și reciclarea cu ușurință exprimate prin: numărul materialelor și componentelor folosite, folosirea de componente standardizate, timpul necesar pentru dezasamblare, complexitatea uneltelor necesare pentru dezasamblare, folosirea standardelor de codificare a componentelor și materialelor pentru identificarea componentelor și materialelor adecvate pentru refolosire și reciclare (inclusiv marcarea pieselor din mase plastice în conformitate cu standardele ISO), folosirea materialelor ușor reciclabile, accesul facil la componente și materiale valoroase reciclabile și alte componente și materiale reciclabile; accesul facil la componente și materiale care conțin substanțe periculoase;
- (g) încorporarea unor componente uzate;
- (h) evitarea soluțiilor tehnice care sunt în detrimentul refolosirii și reciclării componentelor și aparatelor în întregime;
- (i) prelungirea duratei de viață exprimată prin: durata de viață minimă garantată, perioada minimă de disponibilitate a pieselor de schimb, construcție modulară, capacitate de îmbunătățire și posibilitate de a suporta reparații;
- (j) cantități de deșuri generate și cantități de deșuri periculoase generate;
- (k) emisii atmosferice (gaze cu efect de seră, agenți acidifianți, compuși organici volatili, substanțe care atacă stratul de ozon, poluanți organici persistenți, metale grele, materii în particule fine și în suspensie) fără a aduce atingere Directivei 97/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1997 de apropiere legislativă a statelor membre cu privire la măsurile împotriva emisiei de poluanți gazoși și de pulberi provenind de la motoarele cu combustie internă care urmează să fie instalate pe mașinile fără destinație rutieră (3);
- (l) emisii în apă (metale grele, substanțe cu efecte adverse asupra balanței de oxigen, poluanți organici persistenți); și
- (m) emisii în sol (în special scurgeri și împrăstieri de substanțe periculoase în faza de utilizare a produsului și potențialul de percolare bazică la eliminarea ca deșeu).

Partea 2. Cerințe privind furnizarea de informații

Măsurile de punere în aplicare pot obliga producătorul la furnizarea de informații care pot influența modul de manipulare, folosire sau reciclare a produsului de alte părți în afara producătorului. Aceste informații cuprind, după caz:

- (a) informații de la proiectant privind procesul de fabricare;
- (b) informații pentru consumatori despre performanța și caracteristicile de mediu semnificative ale produsului, însoțind produsul atunci când este introdus pe piață, pentru a permite consumatorilor să compare aceste caracteristici ale produselor;
- (c) informații pentru consumatori privind instalarea, utilizarea și întreținerea produsului pentru a reduce la minim impactul său asupra mediului și a asigura o durată optimă de viață, precum și despre cum să returneze produsul la sfârșitul vieții și, după caz, informații despre perioada de disponibilitate a pieselor de schimb și posibilitățile de îmbunătățire a produselor; și
- (d) informații destinate instalațiilor de tratare privind dezasamblarea, reciclarea sau eliminarea la sfârșitul vieții.

Ori de câte ori este posibil, informațiile ar trebui prezentate chiar pe produs.

Aceste informații trebuie să țină seama de obligațiile aplicabile în temeiul altor legislații comunitare, precum Directiva 2002/96/CE.

Partea 3. Cerințe pentru producător

1. La abordarea caracteristicilor de mediu identificate în măsura de punere în aplicare ca putând fi influențate în mod substanțial de proiectarea produsului, producătorii produselor trebuie să efectueze o evaluare a modelului de produs pe durata ciclului său de viață, pe baza unor ipoteze realiste despre condițiile și scopurile normale de utilizare. Pot fi examinate și alte caracteristici de mediu pe bază de voluntariat.

Pe baza acestei evaluări, producătorii trebuie să stabilească profilul ecologic al produsului. Acesta se bazează pe caracteristicile de mediu relevante ale produsului și pe intrările/ieșirile de-a lungul ciclului de viață, exprimate în cantități fizice măsurabile.

2. Producătorii trebuie să folosească această procedură pentru a evalua soluții alternative de proiectare și performanța de mediu realizată prin raportare la criteriile de referință.

Criteriile de referință trebuie să fie identificate de către Comisie în dispoziția de aplicare pe baza informațiilor culese în perioada elaborării dispoziției.

Alegerea unei anumite soluții de proiectare trebuie să reprezinte un echilibru rezonabil între diferitele caracteristici de mediu și între caracteristicile de mediu și alte considerente relevante, cum sunt sănătatea și siguranța, cerințele tehnice în materie de funcționalitate, calitate și performanță și aspectele economice, inclusiv costurile de fabricație și valoarea de piață, respectând în același timp întreaga legislație aplicabilă.

[\(2\) JO L 262, 27.9.1976, p. 201.](#)

[\(3\) JO L 59, 27.2.1998, p. 1.](#)

ANEXA II

Metoda de stabilire a cerințelor specifice în materie de proiectare ecologică

[menționată la articolul 15 alineatul (6)]

Cerințele specifice în materie de proiectare ecologică urmăresc să îmbunătățească o anumită caracteristică de mediu a produsului. Ele pot lua forma unor cerințe de consum redus al unei resurse, cum ar fi o limită de folosire a unei resurse în diferite stadii ale ciclului de viață al unui produs, după caz (cum ar fi o limită pentru consumul de apă în faza de folosire sau a cantităților dintr-un material dat încorporat în produs sau o cerință privind cantitățile minime de material reciclat).

La elaborarea măsurilor de punere în aplicare de stabilire a cerințelor generale de proiectare ecologică în temeiul articolului 15, Comisia trebuie să identifice, în funcție de produsul reglementat de măsura de punere în aplicare, parametrii de proiectare ecologică relevanți dintre cei menționați în anexa I partea 1 și să fixeze nivelurile acestor cerințe în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 19 alineatul (2), după cum urmează:

1. O analiză tehnică, de mediu și economică trebuie să selecteze un număr de modele reprezentative ale produsului în cauză aflate pe piață și să identifice opțiunile tehnice de ameliorare a performanței de mediu a produsului, fără să piardă din vedere viabilitatea economică a opțiunilor și evitând orice pierdere semnificativă de performanță sau de utilitate pentru consumatori.

Analiza tehnică, de mediu și economică trebuie să identifice, de asemenea, pentru caracteristicile de mediu luate în discuție, produsele și tehnologiile cu cele mai bune performanțe, disponibile pe piață.

Performanțele produselor disponibile pe piețele internaționale și criteriile de referință fixate în legislațiile altor țări trebuie luate în considerare pe parcursul analizei, precum și la fixarea cerințelor.

Pe baza acestei analize și luând în considerare fezabilitatea economică și tehnică, precum și potențialul de ameliorare, trebuie să se ia măsuri concrete în vederea reducerii la minim a impactului produsului asupra mediului.

În ceea ce privește consumul de energie în faza de folosire, nivelul randamentului energetic sau al consumului trebuie să se fixeze urmărind costul minim pe ciclu de viață

la utilizatorul final pentru modelele de produse reprezentative, ținând seama de consecințele asupra altor caracteristici de mediu. Metoda analizei de cost pe ciclul de viață folosește o rată reală de actualizare, obținută pe baza datelor furnizate de Banca Centrală Europeană și o durată de viață realistă pentru produs; se bazează pe suma variațiilor prețului de cumpărare (rezultat din variațiile costurilor industriale) și ale cheltuielilor de exploatare, rezultate din niveluri diferite ale opțiunilor de ameliorare tehnică, actualizate pe ciclul de viață al modelelor reprezentative de produse vizate. Cheltuielile de exploatare acoperă în primul rând consumul de energie și cheltuielile suplimentare cu alte resurse (cum sunt apa sau detergenții).

Trebuie să se efectueze o analiză de sensibilitate care să includă factorii relevanți (cum sunt prețul energiei sau al altei resurse, costul materiei prime sau costurile de producție, rata de actualizare) și, după caz, costurile de mediu externe, inclusiv cele legate de evitarea emisiilor de gaze cu efect de seră, pentru a verifica dacă există schimbări semnificative și dacă sunt fiabile concluziile generale. Cerința se adaptează în consecință.

O metodologie similară poate fi aplicată și altor resurse, cum ar fi apa.

2. Pentru elaborarea analizelor tehnice, de mediu și economice se pot folosi informații disponibile în cadrul altor activități comunitare.

Pot fi, de asemenea, folosite informații disponibile din programele existente aplicate în alte părți ale lumii pentru a fixa cerințe specifice în materie de proiectare ecologică a produselor comercializate cu parteneri economici ai Uniunii Europene.

3. Data intrării în vigoare a cerinței trebuie să țină seama de ciclul de reproiectare a produsului.

ANEXA III

Marcajul CE

[menționat la articolul 5 alineatul (2)]

Marcajul CE trebuie să aibă înălțimea de cel puțin 5 mm. Dacă marcajul se micșorează sau se mărește, trebuie respectate proporțiile existente în desenul gradat de mai sus.

Marcajul CE trebuie aplicat pe produs. În cazul în care nu este posibil, trebuie aplicat pe ambalaj și pe documentele de însoțire.

ANEXA IV

Controlul intern al proiectării

[menționat la articolul 8 alineatul (2)]

1. Prezenta anexă descrie procedura prin care producătorul sau reprezentantul său autorizat care îndeplinesc obligațiile stabilite la punctul 2 se asigură și declară că produsul îndeplinește cerințele relevante din măsura de punere în aplicare corespunzătoare. Declarația de conformitate CE poate reglementa unul sau mai multe produse și trebuie păstrată de producător.
2. Producătorul întocmește un dosar cu documentație tehnică, făcând posibilă o evaluare a conformității produsului cu cerințele din măsura de punere în aplicare corespunzătoare.

Documentația trebuie să cuprindă în special:

- (a) o descriere generală a produsului și a utilizării prevăzute a acestuia;
- (b) rezultatele studiilor de evaluare de mediu relevante efectuate de producător și/sau trimiterele la literatura de specialitate sau studiile de caz privind evaluarea de mediu folosite de producător pentru evaluarea, documentarea și alegerea soluțiilor de proiectare a produsului;

- (c) profilul ecologic, dacă este cerut de măsura de punere în aplicare;
 - (d) elemente ale specificației de proiectare a produsului referitoare la aspecte legate de proiectarea ecologică a produsului;
 - (e) o listă a standardelor adecvate menționate la articolul 10, aplicate integral sau parțial, precum și o descriere a soluțiilor adoptate în vederea îndeplinirii cerințelor din măsura de punere în aplicare relevantă, atunci când standardele menționate la articolul 10 nu au fost aplicate sau atunci când respectivele standarde nu reglementează în întregime cerințele din măsura de punere în aplicare corespunzătoare;
 - (f) un exemplar din informațiile privind aspectele de proiectare ecologică a produsului furnizate în conformitate cu cerințele specificate în anexa I partea 2; și
 - (g) rezultatele măsurătorilor efectuate în sensul cerințelor de proiectare ecologică, inclusiv detalii referitoare la conformitatea acestor măsurători în raport cu cerințele de proiectare ecologică stabilite prin măsura de punere în aplicare relevantă.
3. Producătorul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că produsul este fabricat în conformitate cu specificațiile de proiectare menționate la punctul 2 și cu cerințele din măsura de punere în aplicare corespunzătoare.
-

ANEXA V

Sistemul de management pentru evaluarea conformității

[menționat la articolul 8 alineatul (2)]

1. Prezenta anexă descrie procedura prin care producătorul care îndeplinește obligațiile de la punctul 2 se asigură și declară că produsul îndeplinește cerințele măsurii de punere în aplicare corespunzătoare. Declarația de conformitate CE poate reglementa unul sau mai multe produse și trebuie păstrată de producător.
2. Se poate folosi un sistem de management pentru evaluarea conformității unui produs cu condiția ca producătorul să aplice elementele legate de mediu specificate la punctul 3.
3. Elemente legate de mediu ale sistemului de management

Acest punct specifică elementele unui sistem de management și procedurile prin care producătorul poate demonstra că produsul se conformează cerințelor cuprinse în măsura de punere în aplicare corespunzătoare.

3.1. Politica privind performanța de mediu a produsului

Producătorul trebuie să poată demonstra conformitatea cu cerințele cuprinse în măsura de punere în aplicare corespunzătoare. Producătorul trebuie, de asemenea, să poată asigura un cadru de stabilire și revizuire a obiectivelor și indicatorilor de performanță de mediu în vederea îmbunătățirii performanței generale de mediu a produsului.

Toate măsurile adoptate de producător pentru ameliorarea performanței ecologice generale și stabilirea profilului ecologic al unui produs, dacă acest lucru este cerut prin măsura de punere în aplicare corespunzătoare, prin proiectare și fabricare, trebuie să fie documentate în mod sistematic și ordonat, sub forma unor proceduri și instrucțiuni scrise.

Aceste proceduri și instrucțiuni trebuie să conțină, în special, o descriere adecvată a:

- (a) listei de documente care trebuie pregătite pentru a demonstra conformitatea produsului și – dacă este relevant – care trebuie prezentate;
- (b) obiectivelor și indicatorilor de performanță de mediu ale produsului și structurii organizaționale, responsabilităților, competențelor sistemului de management și alocării resurselor în ceea ce privește punerea în aplicare și întreținerea acestora;
- (c) verificărilor și încercărilor care urmează să fie efectuate după fabricare pentru a verifica performanța produsului în raport cu indicatorii de performanță de mediu;
- (d) procedurilor de control al documentației cerute și de asigurare a actualizării acesteia; și
- (e) metodei de verificare a punerii în aplicare și a eficienței elementelor legate de mediu ale sistemului de management.

3.2. Planificarea

Producătorul trebuie să stabilească și să mențină:

- (a) procedurile de stabilire a profilului ecologic al produsului;
- (b) obiective și indicatori ai performanței de mediu a produsului, care iau în considerare opțiunile tehnice, ținând seama de cerințele tehnice și economice;
- (c) un program de realizare a acestor obiective.

3.3. Punere în aplicare și documentație

3.3.1. Documentația sistemului de management trebuie să respecte, în special, următoarele:

- (a) responsabilitățile și competențele trebuie definite și documentate, cu scopul de a asigura o performanță de mediu eficientă a produsului și de a raporta modul de funcționare în scopul revizuirii și îmbunătățirii;
- (b) trebuie să se întocmească o documentație care să indice tehnicile de control al proiectării și de verificare folosite și procesele și măsurătorile sistematice folosite la proiectarea produsului; și
- (c) producătorul trebuie să stabilească și să păstreze informațiile care descriu elementele de mediu esențiale ale sistemului de management și procedurile de control al întregii documentații solicitate.

3.3.2. Documentația privind produsul trebuie să cuprindă, în special:

- (a) o descriere generală a produsului și a utilizării prevăzute a acestuia;
- (b) rezultatele studiilor de evaluare de mediu relevante efectuate de producător și/sau trimerile la literatura de specialitate sau studiile de caz privind evaluarea

- de mediu folosite de producător pentru evaluarea, documentarea și alegerea soluțiilor de proiectare a produsului;
- (c) profilul ecologic, dacă este cerut de măsura de punere în aplicare;
 - (d) documente care prezintă rezultatele măsurărilor efectuate în sensul cerințelor de proiectare ecologică, inclusiv detalii referitoare la conformitatea acestor măsurători în raport cu cerințele de proiectare ecologică stabilite prin măsura de punere în aplicare relevantă;
 - (e) producătorul trebuie să stabilească specificațiile, indicând în special standardele aplicate; atunci când standardele menționate la articolul 10 nu sunt aplicate sau atunci când aceste standarde nu reglementează în întregime cerințele din măsura de punere în aplicare relevantă, mijloacele folosite pentru asigurarea conformității; și
 - (f) un exemplar din informațiile referitoare la aspectele de proiectare ecologică a produsului furnizate în conformitate cu cerințele specificate în anexa I partea 2.

3.4. Verificare și acțiune de corecție

3.4.1. Producătorul trebuie:

- (a) să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că produsul este fabricat în conformitate cu specificația sa de proiectare și cu cerințele cuprinse în măsura de punere în aplicare corespunzătoare acestuia;
- (b) să stabilească și să mențină procedurile de investigare și răspuns la neconformitate și pune în aplicare schimbările în procedurile documentate rezultate din acțiunea de corecție; și
- (c) să efectueze, cel puțin la fiecare trei ani, un audit intern complet al sistemului de management cu privire la elementele legate de mediu ale acestuia.

ANEXA VI

Declarația de conformitate CE

[menționată la articolul 5 alineatul (3)]

Declarația de conformitate CE trebuie să conțină următoarele elemente:

1. denumirea și adresa producătorului sau a reprezentantului său autorizat;
 2. o descriere a modelului suficientă pentru identificarea neambiguă a acestuia;
 3. după caz, trimiterea la standardele armonizate aplicate;
 4. după caz, alte standarde și specificații tehnice folosite;
 5. după caz, trimiterea la alte dispoziții legislative comunitare aplicabile privind aplicarea marcajului CE; și
 6. identificarea și semnătura persoanei împuternicite să angajeze răspunderea producătorului sau a reprezentantului său autorizat.
-

ANEXA VII

Conținutul dispozițiilor de aplicare

[menționat la articolul 15 alineatul (8)]

Dispoziția de aplicare trebuie să menționeze, în special:

1. definiția exactă a tipului (tipurilor) de produs(e) reglementat(e);
2. cerința (cerințele) de proiectare ecologică pentru produsul (produsele) reglementat(e), data (datele) de aplicare, dispozițiile și perioadele tranzitorii sau eşalonate pe etape:

(a) în cazul cerinței (cerințelor) generale de proiectare ecologică, fazele și aspectele relevante selectate dintre cele menționate în anexa I punctele 1.1 și 1.2, însoțite de exemple de parametri selectați dintre cei menționați în anexa I punctul 1.3 ca orientare la evaluarea îmbunătățirilor privind caracteristicile de mediu identificate;

(b) în cazul cerinței (cerințelor) specifice de proiectare ecologică, nivelul acesteia (acestora);

3. parametrii de proiectare tehnologică menționați în anexa I partea 1 pentru care nu este necesară nicio cerință de proiectare ecologică;
4. cerințele referitoare la instalarea produsului în cazul în care aceasta are relevanță directă pentru performanța de mediu vizată;
5. standardele de măsurare și/sau metodele de măsurare care urmează să fie folosite; atunci când sunt disponibile, trebuie să fie folosite standardele armonizate ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene;
6. detaliile evaluării de conformitate în temeiul Deciziei 93/465/CEE:

(a) în cazul în care modulul (modulele) de aplicat este (sunt) diferite de modulul A: factorii care au condus la alegerea respectivei proceduri;

(b) dacă este relevant, criteriile de aprobare și/sau certificare a terților.

În cazul în care alte cerințe CE pentru același produs stabilesc module diferite, modulul definit în măsura de punere în aplicare predomină în cazul cerinței vizate;

7. cerințe referitoare la informațiile care trebuie furnizate de producători, în special privind elementele documentației tehnice care sunt necesare pentru a facilita verificarea conformității produsului cu măsura de punere în aplicare;
8. durata perioadei de tranziție în care statele membre trebuie să permită introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune a produselor conforme cu reglementările în vigoare pe teritoriul lor la data adoptării măsurii de punere în aplicare;
9. data evaluării și a posibilei revizuirii a măsurii de punere în aplicare, ținând seama de viteza progresului tehnologic.

ANEXA VIII

Autoreglementare

(menționată la articolul 17)

În plus față de cerințele juridice fundamentale conform cărora inițiativele de autoreglementare trebuie să respecte toate dispozițiile tratatului (în special regulile privind piața internă și cele de concurență), precum și angajamentele internaționale ale Comisiei, inclusiv normele de comerț multilateral, poate fi folosită următoarea listă neexhaustivă de criterii orientative pentru a evalua admisibilitatea inițiativelor de autoreglementare ca o alternativă la o măsură de punere în aplicare în contextul prezentei directive:

1. Participarea liberă

Inițiativele de autoreglementare trebuie să fie deschise participării operatorilor din țări terțe, atât în faza de pregătire, cât și în cea de punere în aplicare.

2. Valoarea adăugată

Inițiativele de autoreglementare trebuie să creeze valoare adăugată (mai mare decât cea din starea curentă) în ceea ce privește performanța de mediu generală îmbunătățită a produsului reglementat.

3. Reprezentativitate

Sectorul de producție și asociațiile participante în cadrul unei inițiative de autoreglementare trebuie să reprezinte marea majoritate a sectorului economic relevant, cu cât mai puține excepții posibil. Se veghează la respectarea regulilor de concurență.

4. Obiectivele cuantificate și eșalonate

Obiectivele definite de părțile interesate trebuie să fie fixate în termeni clari și lipsiți de ambiguitate, plecând de la o bază bine definită. Dacă inițiativa de autoreglementare acoperă un interval lung de timp, trebuie să se includă obiective intermediare. Trebuie să existe posibilitatea de a monitoriza conformitatea cu obiectivele și țintele (intermediare) într-un mod accesibil și credibil, folosind indicatori clari și fiabili. Informațiile de cercetare și datele inițiale de natură științifică și tehnică trebuie să faciliteze elaborarea acestor indicatori.

5. Implicarea societății civile

În vederea asigurării transparenței, inițiativele de autoreglementare trebuie să fie date publicității, inclusiv folosind internetul și alte mijloace electronice de diseminare a informației.

Aceeași remarcă trebuie să se aplice rapoartelor de monitorizare intermediare și finale. Părțile interesate, inclusiv statele membre, sectorul de producție, organizațiile

nonguvernamentale de mediu și asociațiile de consumatori trebuie să fie invitate să ia poziție față de orice inițiativă de autoreglementare.

6. Monitorizare și raportare

Inițiativele de autoreglementare trebuie să conțină un sistem de monitorizare bine precizat, cu răspunderi clar identificate pentru sectorul de producție și inspectorii independenți. Serviciile Comisiei, în parteneriat cu părțile implicate în inițiativa de autoreglementare, trebuie să fie invitate să monitorizeze realizarea acestor obiective.

Planul de monitorizare și raportare trebuie să fie detaliat, transparent și obiectiv. Trebuie să revină serviciilor Comisiei, asistată de comitetul menționat la articolul 19 alineatul (1), sarcina de a aprecia dacă au fost sau nu realizate obiectivele acordului voluntar sau alte măsuri de autoreglementare.

7. Analiza cost-eficacitate a administrării inițiativelor de autoreglementare

Costul administrării inițiativelor de autoreglementare, în special cu privire la monitorizare, nu trebuie să conducă la o sarcină administrativă disproporționată în comparație cu obiectivele acestora și cu alte instrumente de politică disponibile.

8. Durabilitate

Inițiativele de autoreglementare trebuie să răspundă obiectivelor politice ale prezentei directive, inclusiv abordarea integrată, și trebuie să fie aliniate dimensiunilor economice și sociale ale dezvoltării durabile. Trebuie să fie integrată protecția intereselor consumatorilor (sănătate, calitatea vieții și interese economice).

9. Compatibilitatea măsurilor de stimulare

Este improbabil ca inițiativele de autoreglementare să conducă la rezultatele așteptate dacă alți factori și măsuri de stimulare – presiunea pieței, impozitele și legislația internă – transmit semnale contradictorii participanților la inițiativele de autoreglementare. Coerența politicilor este esențială în acest sens și trebuie să fie luată în considerare la evaluarea eficienței unei inițiative.

ANEXA IX

PARTEA A

Directiva abrogată cu lista modificărilor sale succesive

(menționată la articolul 24)

Directiva 2005/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului

[\(JO L 191, 22.7.2005, p. 29\)](#)

Directiva 2008/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului

Exclusiv articolul 1

[\(JO L 81, 20.3.2008, p. 48\)](#)

PARTEA B

Lista termenelor de transpunere în legislația internă

(menționată la articolul 24)

Directiva	Termenul limită pentru transpunere
2005/32/CE	11 august 2007
2008/28/CE	—

ANEXA X

Tabel de corespondență

Directiva 2005/32/CE	Prezenta directivă
Articolele 1-20	Articolele 1-20
Articolul 21	—
Articolul 22	—
Articolul 23	Articolul 21
Articolul 24	Articolul 22
Articolul 25	—
—	Articolul 23
—	Articolul 24
Articolul 26	Articolul 25
Articolul 27	Articolul 26
Anexele I-VIII	Anexele I-VIII
—	Anexa IX
—	Anexa X
